

PROIECT EDUCATIV ACTIVITATE EXTRAȘCOLARĂ

Prof. Negruț Monica

DENUMIREA PROIECTULUI: „DRAGOBETELE”

TIPUL DE PROIECT : la nivelul școlii

ARGUMENT: Plecând de la proverbul « Dacă n-ai un bătrân, cumpără-ți ! » și observând atracția elevilor liceului nostru către obiceiurile populare din zonă, am inițiat această activitate dedicată zilei de Dragobete. Fiind, de fapt, ziua îndrăgostiților, care în liceul nostru nu a fost înlocuită de Valentine's Day, am dorit ca sentimentul iubirii să fie marcat atât din prisma tinerilor de la sate, cât și din cea a liceenilor anilor 1980.

SCOP: Promovarea obiceiurilor străvechi din zona Ineului.

OBIECTIVE:

- să cunoaștem semnificația zilei de Dragobete;
- să dobândim respect față de obiceiurile populare;
- să promovăm poeziile și cântecele de dragoste specifice zonei;
- să comparăm viața elevilor din perioada anilor 1980 cu viața elevului din prezent.

GRUP ȚINTĂ: elevii claselor IX-XII de la Colegiul *Mihai Viteazul* Ineu

MIJLOACE : film, referat, pliante, planșe, materiale PowerPoint, computer, fișe de lucru.

METODE ȘI TEHNICI DE LUCRU, FORME DE ORGANIZARE: prelegeri, prezentări PowerPoint, film artistic, studiul unor documente scrise, jocuri de rol, realizarea de colecții de informații și imagini, problematizarea, studiu de caz, recitari de pozii, cantece-clubul de muzica

REZULTATE AȘTEPTATE: Promovarea obiceiurilor străvechi din zona Ineului, implicarea unui grup cât mai mare de elevi în păstrarea tradițiilor și chiar colectarea de informații și material documentar din zonă, promovarea unei vieți mai responsabile.

ECHIPA DE PROIECT:

ETAPELE DESFĂȘURĂRII ACTIVITĂȚII:

1. Prezentarea unui referat despre semnificația și obiceiurile zilei de Dragobete în diverse zone ale țării

Dragobetele este unul din cele mai îndrăgite personaje ale mitologiei folclorice românești, cunoscut și sub numele de Sântion de primăvară, Ioan Dragobete, Dragomir, Iovan Dragobete, Drăgostițele, Cap de primăvară sau Logodna păsărilor. El a fost identificat cu Eros și Cupidon, zeii iubirii din mitologia greacă și romană. În figura lui se împletesc dragostea curată a tinerilor și logodna perpetuă a păsărilor cerului.

Ziua Dragobetelui se sărbătorește, de obicei, la 24 februarie, fiind considerată începutul primăverii, zi când Biserica Ortodoxă comemorează aflarea moaștelor Sf. Ioan Botezătorul. Celebrarea zilei Dragobetelui variază în funcție de zonele etnografice ale țării: 24 sau 28 februarie; 1 sau 25 martie.

Biografia lui Dragobete este legendară. Se spune că este fiul Babei Dochia (personificare a timpului îmbătrânit) și are ca soție pe sora lui Lăzărel (erou vegetațional) semnificând timpul sau anul care renaște. Dragobetele era un flăcău frumos, glumeț, iubăreț care umbla prin păduri și săruta fetele (Dolj).

În calendarul ortodox, ziua lui era precedată de ziua Sf. Mc. Vlasie (11 februarie), zi îndrăgită de tineri. Acesta, în calendarul popular, era considerat ocrotitorul păsărilor cerului și al femeilor gravide. Se credea că în această zi se întorc păsările migratoare. Peste două săptămâni, la Dragobete, ele se strâng în stoluri, ciripesc, se logodesc (se împerechează) și încep să-și construiască cuiburile pentru pui. Cele care nu se împerechează rămân solitare până la Dragobetele anului viitor. În ziua lui nimeni nu lucrează de frică să nu cirească ca păsările sau ca acestea să le mănânce semănăturile. Gospodinele aruncă hrană “erotogenă” (boabe de grâu, orz sau mei) atât păsărilor cerului cât și celor de curte.

În ținutul pădurenilor, în ziua de Dragobete, femeia cea mai în vârstă din casă așează pe o felie de pâine firimituri din fiecare fel de mâncare pregătit în acea zi și ziua (legată la ochi) sau noaptea merge în curte și așează felia pe pervazul unui geam sau pe un alt obiect. Semnificația acestei obicei este că păsările se vor hrăni cu felurile de mâncare, iar boabele care urmează să fie însămânțate în lucrările de primăvară nu le vor mai găsi. Astfel recolta va fi mai bogată.

Logodna păsărilor devine model pentru tineri. În această zi, fetele și băieții, îmbrăcați în straie de sărbătoare, se adunau în grupuri și ieșeau la câmp sau pe dealuri pentru a culege flori de primăvară (ghiocei, toporași, viorele, tămâioase sau oglicei). Le făceau buchete și le slobozeau pe apă. Fetele culegeau și perechi de muguri (“dragobeți”) pe care îi purtau la

ureche ca simbol al dragostei. Apoi se veseleau în jurul focurilor aprinse, spunând tot felul de glume cu substrat erotic. La prânz se întorceau alergând spre sat, fiecare băiat fugărindu-și fata preferată. Dacă o prindea și o săruta în văzul lumii era semn că se vor logodi și vor face nuntă în vara sau toamna aceea. Dacă în acea zi, o fată nu va întâlni un băiat se crede că tot anul nu va fi iubită și viceversa.

Despre văduve, se spune că dacă în această zi ating mâna unui bărbat, devin dragăstoase în tot cursul anului. Din zăpada topită, din apa de izvor sau de pe frunzele fragilor, adunată înainte de răsăritul soarelui, fetele și nevestele își făceau provizii cu care se spălau în anumite zile din an, pentru a-și întreține frumusețea și sănătatea. (Muntenia, Oltenia, Dobrogea, Transilvania).

Ziua este considerată și *cap de primăvară* pentru că păsările au o singură zi pe an când li se dezleagă ciocurile și se împerechează. Ziua se ține pentru ca oamenii să fie feriți de boli, de friguri, de arsuri și de lupi, pentru sănătatea și fecunditatea păsărilor (acum încep să ouă) și pentru un trai bun și armonios în familie.

Dragobetele este identificat cu Năvalnic, tot un fecior frumos care ia mințile fetelor și nevestelor tinere. Se spune că acest fecior chipeș a speriat-o pe Maica Domnului când a mers cu Pruncul, la 40 de zile, să-i facă molitvă. Drept pedeapsă, aceasta l-a transformat într-o plantă de dragoste, un fel de ferigă, numită Năvalnic sau Limba vecinii. Aceasta este folosită de vrăjitoare în farmece de dragoste sau este purtată în sân de femei și fete ca simbol al dragostei.

Dragobetele a fost (și noi credem că rămâne) una din cele mai frumoase sărbători tradiționale în care se împletesc sentimentele omului cu ritmurile naturii. Din păcate, după decembrie 1989, ea tinde să fie înlocuită de Sf. Valentin care nu are nimic în comun cu tradițiile poporului român.

Bibliografie

Cf. I. Ghinoiu, Dragobetele, fiul Dochiei, zeu al dragostei pe plaiurile românești, în vol. Sărbători, p. 228-236;

I Evseev Dragobetele, în Dicționar, p. 123;

I Taloș, Dragobetele, în Gândirea, p. 153;

A. Olteanu, Sântion de primăvară etc. în Calend. P. 116-118.

2. Recitări de poezii și interpretări de cântece populare de dragoste din zonă. de către elevi ai liceului și clubul de muzică, piesă de tetru

Vino, lele-n grădiniță

Vino, lele-n grădiniță
Să culegem tămâiță,
Tămâiță și-o rujiță,
Să ne facem cununiță,
Cununiță frumoșea,
Să ne cununăm cu ea,
S-o-mpletim în patru viță,
Să ne fim dragi cu credință,
S-o-mpletim cu flori de lunce,
Să ne fie lumea dulce,
S-o-mpletim cu busuioc,
Să fim, lele, cu noroc,

Precum și : Badea-l meu tânăr copil

Fă-mă, Doamne, ce mi-i face

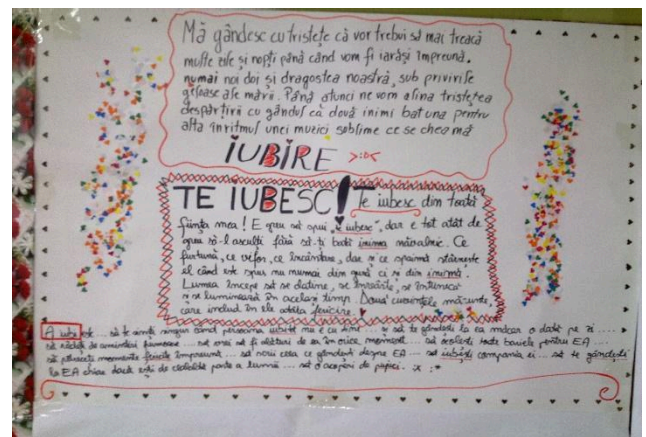
Trandafir și vioarele

Spune-mi, mândr-o, mergi, nu mergi

și poeziile *Ce e amorul* (M. Eminescu)

și *Știu că amorul tău* (V. Micle)

Să ne vadă țara-ntreagă
Cât ne e lumea de dragă,
Să vadă sfântul soare,
Copilițele fecioare,
Doi părinți la amândoi,
Să le fie drag cu noi.

3. Pentru fixarea acestor obiceiuri s-a prezentat un material ppt. despre [Dragobetele](#) la români care nu ne aparține, ci este preluat de pe [www.didactica.ro](#)

Referat *Tema iubirii la M. Eminescu*

4. **Prezentare de film: “Declarație de dragoste”**, film regizat de Nicolae Corjos, avându-i ca protagoniști pe Teodora Mareș și Adrian Păduraru. Un tulburător film despre iubire și viața de licean.

5. **Discuții**

Se face o paralelă între viața elevilor din anii 1980 și cea a elevilor de astăzi. Elevii s-au arătat impresionați de școala anilor 1980, de modelul elevului de atunci, de personajele filmului legate de școală.

